

Дівчина в тузі

Павло Грабовський

Плаче дівчина,
Слізеньки ллє:
Де ти, коханий,
Серце моє?

Нуджу я світом,
Марно ждуци,
Думку гадаю
Вдень і вночі.

Скільки молилась
Богові я;
Краю не бачить
Туга моя.

Тату, матусю,
Благословіть:
З милим до шлюбу
В церкву ведіть!

Пишно убралась
В шати, квітки,
В добре намисто,
В ясні стрічки.

Співи весільні
Враз полились...
Де ж ти, коханий,
Так забаривсь?

Нуджу я світом,
Марно ждуци,
Думку гадаю
Вдень і вночі.

Може, забув ти,
Що говорив;

Може, сміявся,
Може, дурив?

Всюди долину,
Всюди піді,-
Чи не зустріну,
Чи не знайду?

В'янути буду
З горя сама;
Друга немає —
Щастя нема.

Плаче дівчина,
Слізоньки лє:
Де ти, коханий,
Серце моє?